

for at besørge Smaaerinder uden at være nødt til at blive 4 Timer derinde. Dette er næppe helt tilfredsstillende.

Efter denne Digression vender jeg tilbage til det foreliggende Finanslovsforslag. Naar man opgør det paa den sædvanlige Maade ved at holde §§ 9 og 27 uden for, viser det et Overskud af ca. 10 Millioner Kroner; men atter her gælder det, at denne Opgørelse i Virkeligheden er vildledende, fordi alt for meget af det, der er opført paa § 27, som jeg nævnedes før, ikke er nogen virkelig Formueforøgelse. Jeg skal, for yderligere at dokumentere, hvad jeg sagde før, henvise til, at der for det første her er opført 560,000 Kr. til ny Telegraf- og Telefonanlæg samt Opførelse af Post- og Telegrafbygninger. Jeg tror ikke, at det kan siges at være en virkelig Formueforøgelse. Heller ikke tror jeg, at 565,000 Kr. til Havnearlæg, f. Eks. 1/4 Million til en Fiskerihavn paa Anholt, er Anlæg, der ville kunne forrente sig og give en virkelig Indtægt. Tage vi selve Jærnbaneudgifterne, kan jeg aldeles ikke se, at en saadan Udgift som Honorar til Overingeniøren og andre Udgifter vedrørende Administrationen af ny Anlæg egentlig høre hjemme paa denne Paragraf. Tage vi saa de Anlæg, der særlig ere Udvidelse af bestaaende Jærnbaneanlæg, saa ere de ogsaa for en stor Del meget nyttige og hensigtsmæssige Foranstaltninger, men som dog virkelig ikke bidrage til at skaffe bedre Forrentning af Banerne. Jeg indrømmer saaledes, at Indførelse af Sporskiftesikringsanlæg er en meget nødvendig Foranstaltning; men egentlig forrente sig kunne de vel næppe. Det samme gælder om Bevilgingerne til Overdækning og Forbedring af Kreaturfolde 15,000 Kr., til Flytning og Udvidelse af Lokomotivremisen, samt til Etablering af elektrisk Lysanlæg paa Esbjerg Station 130,000 Kr., ikke at tale om 52,000 Kr. til Opførelse af Funktionærboliger ved Oddesund o. s. v. Dette er altsaa en Række Poster, som i Virkeligheden en fornøftig privat Administration vilde opføre til Dels som Udgifter, der maa afholdes af Driften, før der kan blive Tale om Driftsoverskud, men som i Virkeligheden ikke kunne betragtes som virkelig Formueforøgelse. Jeg tror derfor, det maa siges, at den finansielle Stilling paa det foreliggende Finanslovsforslag ingenlunde er saa gunstig, som det synes, naar man blot bliver staaende ved det nominelle Resultat af 10 Millioners Overskud. Den højtærede Finansminister har jo ogsaa reduceret det ret betydelig, men det kan

efter min Mening reduceres endnu noget mere. Jeg skal yderligere bemærke, at naar der paa § 27 opføres ordinært hvert Aar 1,400,000 Kr. til Afdrag paa Statsgælden, saa har det ganske sikkert aldrig været Meningen, den Gang man gik til, at fastslaa, at man i 20 Aar skulde amortisere de 28 Millioner, som skulde betales for de sjællandske Jærnbaner, at det skulde ske simpelthen ved at bruge Aktiver eller gøre ny Gæld for at betale den. Men Meningen har tværtimod været den, at man vilde dække det af de løbende Indtægter, forsaavidt Aaret var et saadant, at det gjorde det muligt. Jeg tror derfor, man ogsaa korrekt kan betegne dette som saadanne Udgifter, som man under gunstige finansielle Forhold kan afholde mellem de løbende Udgifter. Jeg tror derfor heller ikke, der vil blive saa store Beløb disponible, som andre ærede Medlemmer synes at ville regne med. Men paa den anden Side vil jeg dog meget stærkt gøre gældende, at vor finansielle Status baade efter Statsregnskabet og efter Finanslovsforslaget er saa god, at der ikke er nogensomhelst Grund til smaalig at nægte nødvendige og hensigtsmæssige Udgifter, som ere foreslaaede afholdte. Jeg vil særlig betone, at der med saa tilfredsstillende finansielle Forhold som dem, vi leve under, er al Grund til at give vort Forsvarsvæsen den Fuldstændiggørelse og Forbedring, det maa kræve, hvis det skal fyldestgøre det Formaal, som alle haabe skal kunne fyldestgøres, nemlig at vi kunne hævde vor Neutralitet under en europæisk Krig. Ingen ved, hvor nær denne Eventualitet er, og det vil saa være af største Betydning for vort Land, at vi kunne holde os uden for en saadan Krig og ikke blive slæbte værgeløse med af den første den bedste Magt, som vilde bemægtige sig os, om ikke for at erobre os, saa dog for at benytte os. Dertil ville kræves videregaaende Udgifter, end man har villet indrømme paa de sidste Aars finansielle Budgetter, og jeg tror, at det med en saa tilfredsstillende finansielle Status, som vi have, vil være uforsvarligt ikke at gennemføre saadanne naturlige og nødvendige Krav. Jeg mener tillige, at det under saadanne Forhold vil være lidet sømmeligt og passende ikke at bevilge de forskellige Summer, som ere begærede paa de fremlagte Lovforslag til Udstyr for Prinsesserne og til Bolig for den eventuelle Tronfølger, Udgifter, som til Dels ere blevne begærede de foregaaende Aar uden at blive bevilgede. Med en saa gunstig Status som den, man nu har, kan man ikke passende nægte saa-